

Csíkszentdomokosi lakodalom

SZEREPLŐK:

- Vőlegény
- Menyasszony
- Gazda - legényes ház felől
- Gazda - leányos ház felől
- 2 kikérő legény
- 2 koszorúslány
- örömszülők mindkét lakodalmas ház részéről

Lakodalom

meghívó

:

Szeretet	jeléül	léptem	e	hajlékba
Isten	áldása	szálljon	benne	lakókra.
Jövelem	célját	röviden		elmondom.
.....	örömapa,		örömapa,
de	legfőképpen		menyasszonyunk
.....-án		tartja		esküvőjét,
amelyre	énáltalam	tisztelettel		meghívják,
és	szíves	megjelenésüket		elvárják.
1. Kikérés-tól-ig	- felvonulás	kocsikkal
2.	Tanácsnál		körül
3.	templomi		esküvő

Legényesház felől

1. Vendégek meghívása/1.a Koszorúslányok mirtuszt tesznek
2. A vőfélyek (kikérő legények) elküldése bekérezkedéshez
3. A lány kikérése
4. A menyasszony búcsúja
5. A vőlegény köszöntője (a vőlegény keresztény- és bérmakeresztanyja kihozza a menyasszonyt)

6. Deuszpálinka kikérése
7. A menyasszony beköszöntése
8. Az asztalok felszabadítása
9. Előétel
10. Leves
11. Második
12. Tészta
13. Ajándékszedés és annak megköszönése
14. Második beüléshez

Ágsiratás:

Adjon az Isten szerencsés jó estét!

Látom udvaromnak oly nagy változását,
Erdőnek zöldellő ágát.

Ezeket az Isten az én számomra teremtette,
Sűrű erdő közepibe nap sugara sütte,
Széltől, vihartól megőrizte,
Leánságomnak utossó estéjét feldíszítette.

Áldja meg az Isten, aki ezeket az ágakat idehozta!
Valahány csepp eső leesik az égből,
Valahány fűszál kiserken a világ mezején,
Annyi áldást kérek az ágütő legényekre mennyből.

Drága jó szüleim, fogadjanak bé csendes hajlékjokba.

Nem kérem sokáig, csak az éjszakára,

Nyugodjam ki magam lelke nyugalmára.

1.a Kikérő legény:

Tisztelt gazduram és tisztelt nászközönség!

Hogy a vőlegényurunk kérésének eleget tegyünk

És az Úr áldásán, s az ünnepi vacsorán mi is részt vegyünk,

Nem elég hogy ide esszegyültünk,

Vőlegényünk párját meg is kell keresnünk.

Egy hosszú út áll hát most előttünk

Hová kettőnknek menten el kell menjünk

De ne búsuljanak, mert mi megleljük

Vagy innet vagy onnat.

Csak arra kérjük önöket, hogy várjanak nyugodtan,

Addig is kívánunk jó szórakozást

De pálinkával nálunk nélkül

Ne igen kínálgassák egymást!

Nekem is ha még egy pohárral töltenek,

Minden fehérrépet menyasszonynak nézek.

Így a menyasszonyt hamar megtaláljuk,

El se kell induljunk, minden meglesz nálunk.

2. Adjon a Jóisten szerencsés jó napot,

És mindannyiunk szemében tiszta indulatot!

Hiszen mi se rossz szándékkal jöttünk,

S jó megértéssel kellene visszatérjünk.

Jól tudhatja minden tagja az itt egybegyűlteknél,

Hogy küldöttei vagyunk egy vendégseregnek.

Eljöttünk, hogy üzenetet váltsunk,

És az érdekes gazduramtól feleletet várunk.

Mélyen tisztelt érdekes gazduram!

Tisztelt vőlegényünk míg e tájat járta,

Reátalált szíve szép virágára.

Megszerették egymást és elhatározták,

Hogy összekötik szívüket egy életen át,

És most epedezve várja szép menyasszonyát.

Megkérdezzük e ház gazdáját,

Lesz-e szíves átadni nekünk leányát,

Hogy együttes erővel oltár elé vigyük,

És ott ígérjenek egymásnak örök hűségesküt.

Még a tisztelt gazduramtól annyi volna a kérdésünk,

Hogy érkezőben van szép vendégseregünk,

És lenne szíves őket béengedni?

Ígérjük, mi sem fogunk adósok maradni.

Válasz: leányos gazda Halljunk szót uraim! Felkérőlegények érkeztek, mondókájukkal igen megterheltek. Míg menyasszonyunkat előkészítjük, hogy még jobb legyen a kedvük sirüljenek egyet, s aztán mi várjuk, ahogy meg vót beszélve.

Legényes ház - gazda

Tisztelt gyülekezet! Isten szent nevével,
Szívünk ünnepies tiszta örömével,
Induljunk el most már!
Keressük fel párját vőlegény urunknak,
Tűzzünk keblére egy szép gyöngyvirágot.
Induljunk s az Úrnak oltalma kíséren,
Hogy amit elkezdünk, boldog véget érjen.

Indulnánk ám, de nagy dolog van hátra,
Vőlegény nevében szólok búcsúzásra.
Úgy volt ez mindenkor a régi világban,
Hogy mikor belép a házasok sorába,
A jó nevelésű és jámbor vőlegény,
Akármilyen gazdag, akármilyen szegény,
Búcsúzva hagyta el az édes szülőket,
Akik annyi gonddal felnevelték őtet.

Mint szószoló gazda végzem e szent kötelességet,
S búcsúzásra kérlek fel vőlegényünk, téged.

A vőlegény megcsókolja szüleit, testvéreit

Tisztelt gyülekezet! Isten szent nevében
Induljunk el útnak csendes békességben!
Vőlegény urunknak keressük meg párját,
Az ő drága kincsét, kedves menyasszonyát.
Keressünk ma neki kedvet, s boldogságot,
Hozzunk a keblére egy szép szál virágot.

Először az Isten hajlékába visszük,
Hol szent áldás után boldog lesz, úgy hisszük.
Tehát induljunk el Isten szent nevében,
A legnagyobb csendben, a legnagyobb rendben.

3.

Legényes ház - gazda

Tisztelt érdemes gazduram! Örvendünk és adunk hálát Istennek, Isten szent felségének, hogy megengedte érnünk e jeles napot, és hogy a jelen percig kegyelmekre vigyázzván, magikot megtartotta és megőrizte minden szívbeli szomorú változástól. A Jóisten továbbra is őrizze és oltalmajza minden veszedelemtől.

Válasz:

Mi is örvendünk és adunk hálát Istennek, Isten ő szent felségének, hogy az érdeemes gazduramékokat is megtartotta és megőrizte minden szívbeli szomorú változástól. A Jóisten továbbra is őrizze és oltalmazza minden veszedelemtől.

Legényes ház - gazda

Tisztelt becsületben lévő érdeemes gazduram!

Jól tudjuk, hogy amikor az Isten az első embert teremtette, egyedüli létét nem kedvelte, s ezért segítőtársat alkotott melléje.

Már csak azért is, hogyha az egyik elesik, a másik által felsegíttessék.

Ezen okból folyamodott a mi kedves atyánkfia is,.....vőlegény uram, a magok kedves leányához,.....-hoz, akit magának eljegyzett, és akik között a háromszori hirdetések és a polgári eskü is megtörtént.

Kérem ez érdeemes gazduramot, hogy az említett tisztességes személyt kérésemre kiszolgáltassam szíveskedjék, hogy a Szent Domokos konfesszor tiszteletére épült nagy templomunk nagy oltárának jobb szélénél a szent esküt letehessek, amire mi is tanuk lehessünk, minek utána elkísérhessük a vőlegény urunk csendes hajlékába, hogy ott éljenek Isten dicséretére, s mindnyájunk örömeire.

Válasz:

Az elmondottakról minékünk is tudomásunk vagyon: hogy a háromszori hirdetések, valamint a polgári esküvő is megkötött, minekutána kötelességemnek tartom kiadni a fent említett tisztességes személyt, menyasszonyunkat, és kötelességünknek tartjuk elkísérni a Szent Domokos konfesszor tiszteletére épült nagy templomunk nagy oltárának jobb szögére, hogy ott erősebb hitek által megköttessenek és azután ott éljenek Isten dicséretére, s mindnyájunk örömeire.

Menyasszonyi búcsú

4. Zeng a búcsúszavam, hullanak könnyeim,

Mert tőletek válok, drága jó szüleim.

Nem tudom, hogy hova, merre vezet utam,

Isten bölcs kezében sok rejtett titok van.

Bármilyen boldog is menyasszonyi szívem,

Mégis fájó szívvel búcsúzok el innen.

Isten rendelése és végzése szerint

Mától kezdve reám egy új élet tekint.
Új otthonba megyek, új fészek lesz hazám,
Ó Istenem, légy ott gondviselő dajkám.
Búcsúcsókra nyitom remegő ajakam,
Úgy mondom el halkán hálaadó szavam.
Elbúcsúzok máma a családi fészekből,
S az engemet szerető drága jó szüleimtől.

Drága jó szomszédok, rokonok,
Koma-, s keresztszülők és jó munkatársak,
S mind, akik itt vagytok s engem elkísértek!
Isten fizesse meg a sok szép ajándékot,
Áldja meg az Isten mindezért magukat.
Szálljon magukra az Isten kegyelme,
Hogy a mai napnak legyen szép emléke.

Most már indulhatunk az Isten házába,
Hol vár reánk a gyertyák áldozati lángja.
És remegve várjuk az Isten áldását,
Hogy házasetünket kísérje boldogság.
Mielőtt indulok, csókjaimat hagyom
Az engem szerető szülői ajkakon.
Utolsó lánycsókom adom most magukra,
Mielőtt indulok e fontos nagy útra.
Kilépek e házból az Úrnak nevébe,

A hetedik szentség felvételére.

És most Isten veled, piciny kis hajlék,

Ahol ifjúságom idáig zajlék.

Mielőtt indulnék, elbúcsúzok tőled,

Istennek áldása lebegjen feletted.

Így hát bizalommal lépek ki e házból,

Istenem, segíts meg hosszú nagy utamon.

A vőlegény köszönése

5. Kedves anyámasszony és apámuram

Sokat bolyongtam, sokat fáradtam,

Míg becsületes házukat végre megtaláltam.

E boldog házban, szülői kebleken

Nőtt fel boldogságban az én kedvesem.

Megtaláltam Őt, e féltett virágot.

Istennek szent törvénye páros életet rendelt el.

Eljöttem, hogy menjünk a szent oltár elébe.

De mielőtt elmennénk, meg kell köszönjem, hogy felnövelték őt,

S féltő szeretettel átadják most nekem.

Ígérem, hogy méltó lesz hozzá életem.

Kérem áldásukat életünk kezdetére, hogy tiszta szeretet ragyogjon egére.

Istennek szent törvénye maradjon nekünk

Hogy áldott legyen az életünk.

6. A legényes ház felőli gazda

Évek óta fáradozunk, kapuról kapura járkálunk

Üdőközben magukra találtunk.

Láttuk a gazdasszony járkálását, egy szép Szent János kehely készítésit,

Egy kupa pálinka mézesítésit

Ezen sok fáradságainkért egy kis tiszteletet elvárunk.

Lenne szíves a Szent János poharat kiadni.

Asztali áldás!

Mindeneknek szeme, tebenned bízunk, Úristen!

Te adsz nekünk eledelt alkalmas időkbén.

Felnyújtod szent kezeidet, és betöltesz minden élőket áldásaiddal.

Áldd meg, Uram, ezen ifjú párokat az égnek harmatjával, és földnek zsírjával.

Aki velem van mondja háromszor: Deusz uram, deusz - ebből tudom nem iszik!

TEMPLOM

7.Istennek nevében lépünk be e házba

Új tagot hoztunk ebbe a szép családba

Tisztelt házigazda, kedves családtagok,

Kiknek szószóló gazdája én magam vagyok!

Nem mint idegen jött, s hogy szavam ne vétsen,

Bár hazajött, de mégsem egészen,
Új szüleihez jött, hol lakása lészen,
S hol férje után a család tagja lészen.
Szeretettel kéri ezért mindanyijokat,
Fogadják szívesen: úgy, mint leányokat

8. Dicsérettel legyen tele ez a hajlék,
Csendességgel legyünk, hogy beszédem hallják
Szomorúság, bánat mitőlünk távozzék,
Aki nem tud semmit, most tőlem tanuljék.

Uraim, az asztal meg vagyon terítve,
Tányér, kalán, villa, kés elé vagyon téve.
Majd jönnek az étkek és sorjában,
Ez a sok legénység nem ált itt hiába.
Nehogy az asztalon az étel meg hűljön,
S a felmelegítése dologba kerüljön!
Tessék hát, uraim helyre telepedni,
A mozsikásnak is meg kell melegedni .
Mindenkinek jó étvágyat kívánunk!

9. Sor került végre az előételekre,
Gondolom, mindenki éhes az ebédre.

Izét nem ismerem, neve igen furcsa,

Magyarul úgy hívják: francia saláta!

A mi salátánkhoz nincsen semmi köze,

Próbálják használni, háthogyha ízlene.

S ha valaki véletlen nem tud franciául,

Fogjon szépen héjza, s egye meg magyarul.

10. Érdemes vendégeim, íme hát megjöttem,

E tál levessel a rendet már megkezdtem.

Mivelhogy a tálhoz kanállal nyúlnak,

Mondjunk buzgó szívvel könyörgést az Úrnak.

Mindenható Isten, kérünk segíts minket,

Hogy e mulatságunk érjen boldog véget.

Kívánom egyenként ki-ki megérje,

Békével, erővel az Isten segítse.

De hogy én most itten ne álljak

E leveses tállal még póruul ne járjak,

Vegyék el kezemből ezt a meleg tálat

Amelyet a kezem már tovább nem állhat.

A mögöttem álló ügyes menyecskéknek,

Azoknak is süti kezét szegénykéknek.

Itt a jó leves, melyet adott jó hús,
Azét a szíve senkinek se legyen bús.

Te meg, cigány, hadd szóljon a ritmus,
Evvel Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!
Örvendek ha tálat visznek ki üresen,
Úgy a vendég gyomra nem marad éhesen.

Jó étvágyat kívánok!

11. Ne higgyék, hogy ez a hús talán öreg volna,
Bár igaz, hogy megvolt, mikor játszottunk a porban.

Mint fürge gyermekek megkergettük sorba,
Most pedig megesszük tisztességes korban.

Tormát tett szakácsnénk, jó sokat melléje,
Orromat csiklandja annak erőssége.
De a torma így jó, a magyar így szereti,
Az erős eledelt a gyomra kedveli.

Tessék hát a tormás finom gyenge húsból!

Falatját öblítse mindenki itallal.

Egyenek uraim jó étvággyal

Ehhez is tartozik a cigány egy tussal.

12. Finom fehérlisztből készült e sütemény,

Nincsen ebben sem ánizs, sem mustár, sem kömény.

Porhanyó, jó ízű, egy cseppet sem kemény,

Aki ilyennel él nem bántja a köszvény

Kívül, belül meg van erősen cukrozva,

Mint a borbélylepény, bé van pomódézva.

Bátran lehet enni, a gyomornak nem árt,

Szúrjon belé villát, aki éhes mindjárt.

Káposztára

Kedves uraim, aki a múlt nyáron nem kapált,

ne vegye fel a kalánt!

Mert a násznagy uram sem kapált,

Csak elé s hátra a vendéglőben sétált,

Kérem szépen, tegye le a kalánt!

A Paradicsomkertből éppen most érkeztem,

Mely gyönyörű kertnek gyümölcséből ettem.

Mivelhogy én ottan sokat kertészkedtem,

Sok fejes káposztát bővön természettem.

Erdélyországnak nagyrészét bejártam,

Ilyen jó káposztát sehol sem találtam.

Nem dicsérem én már, dicsérje meg magát,

Mert belévágtam sok fejeskáposztát.

Tizenkét disznyónak elejét, hátulját,
Keresse meg mindenki elejét és farkát.

Mivelhogy a káposzta itt vagyon,
Mindenki frissen hezzányuljon,
Hogy a lustasága miatt éhen ne maradjon,
És később hezzám vagy a szakácsnéhoz panasszal forduljon.